

การใช้สัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและการพัฒนาด้านของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาธิตศึกษาศาสตร์) สาขาวิชาเอกสุขศึกษา

สุปรียา ตันสกุล* กรณี วัฒนสมบุรณ์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบสัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้ในแง่ของความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและด้านการพัฒนาด้าน รูปแบบการเรียนการสอนนี้ออกแบบขึ้นสำหรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาธิตศึกษาศาสตร์) ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเอกสุขศึกษา เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจัดโอกาสให้นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้ในแต่ละวิชาที่ได้เรียนมาแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ในช่วงสุดท้ายของภาคการศึกษาที่หนึ่ง กิจกรรมเรียนรู้ออกแบบบนพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และแนวคิดการเรียนรู้บนฐานสมอง (Brain-Based Learning) ใช้วิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การทำงานกลุ่ม การนำเสนอ การให้ข้อมูลป้อนกลับ การกำกับชี้แนะและการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้ ผลการประเมินแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่พัฒนาขึ้น คะแนนประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและด้านการพัฒนาด้านของนักศึกษาก่อนและหลังเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาทั้งหมดมีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการเพิ่มขึ้น ขณะที่ประมาณร้อยละ 77 มีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้านการพัฒนาด้านเพิ่มขึ้น รูปแบบการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จและข้อเรียนรู้ที่ได้รับได้นำมาใช้และกำหนดให้อยู่ในตารางการเรียนการสอนประจำของภาคการศึกษาที่หนึ่งของหลักสูตร

คำสำคัญ: สัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะทางวิชาการ การพัฒนาด้าน การวิจัยในชั้นเรียน

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเป้าหมายเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง มีความสามารถด้านการใช้ความคิด เหตุผล มีทักษะในการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต ทักษะด้านการจัดการตนเอง จัดการสิ่งแวดล้อม จัดการเวลา สามารถนำองค์ความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ การที่สถาบันอุดมศึกษาจะก้าวสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการนั้นปัจจัยที่เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จคือการเรียนการสอน¹ การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นกับการเรียนการสอนที่ดี ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้านคือ หลักสูตร อาจารย์ กิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษา การวัดและประเมินผล และปัจจัยเกื้อหนุน การเรียนการสอน โดยองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน มีความสำคัญยิ่งเปรียบเสมือนหัวใจของการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ 'ได้จริง' ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ แนวคิดการจัดการเรียนการสอนปัจจุบันให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลักซึ่งได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีทางการศึกษาที่เรียกว่าทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ตามแนวคิดนี้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการแปลความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับอย่างมีความหมายเป็นการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมหรือความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับ กิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียนควรเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต และเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง^{3,4,5} โดยผู้สอนต้องมีบทบาทในการจัดเตรียมความรู้ให้ผู้เรียน จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ภาควิชาสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ คณะสาขารณศาสตรมหาวิทยาลัยมหิดล ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขารณศาสตร) สาขาวิชาเอกสุศึกษา นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกนี้จะเรียนกลุ่มวิชาเฉพาะทางด้านสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ในชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ตลอดปีการศึกษา การเรียนส่วนใหญ่เป็นการเรียนในห้องเรียน วิธีการสอนส่วนใหญ่เป็นการบรรยาย

การประชุมกลุ่ม การค้นคว้าและนำเสนอ การทำรายงานกลุ่ม และการฝึกงานในชุมชนต่างจังหวัดประมาณ 5 วัน ซึ่งเป็นการฝึกเฉพาะ 2 วิชา คือวิชาสุศึกษาในชุมชนและสุศึกษาในโรงเรียน ที่สำคัญนักศึกษาคือต้องออกฝึกปฏิบัติงานภาคสนามระยะยาวเป็นเวลา 6 สัปดาห์ซึ่งฝึกร่วมกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกอื่นและนิสิตศึกษาที่เรียนแพทยปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การฝึกงาน 6 สัปดาห์นี้นักศึกษาต้องใช้ความรู้ที่เรียนมาตลอด 4 ปี และเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ ใน 3 กลุ่มวิชา คือ ทฤษฎี วิธีการ และทักษะ การประเมินผลการเรียนการสอนจากข้อมูล 3 ส่วน คือ การประเมินการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาโดยหน่วยบริการการศึกษาของคณะฯ การประเมินจากนักศึกษาโดยตรงในวันปัจฉิมนิเทศที่นักศึกษาเสร็จสิ้นจากการฝึกปฏิบัติงานภาคสนามเป็นเวลา 6 สัปดาห์ และการประเมินของอาจารย์ผู้สอน ผลการประเมิน โดยสรุปตรงกัน คือ นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่เรียนโดยเฉพาะความรู้เฉพาะทางในสาขาวิชาเอกไปใช้ในการทำงานในสถานการณ์จริงยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สาเหตุที่เห็นตรงกันของอาจารย์ภาควิชาฯ คือ นักศึกษายังได้รับโอกาสการเรียนรู้ในการนำวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริงได้น้อยไป จำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขโดยการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ที่ดีกว่าเดิม

การจัดการเรียนการสอนในรูปของสัปดาห์บูรณาการเรียนรู้นี้ในช่วงสองสัปดาห์สุดท้ายของภาคการศึกษาที่ 1 ปีที่ 4 เป็นแนวทางที่ภาควิชาฯ คาดว่า จะทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้และทักษะเฉพาะสาขาวิชาไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อออกฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม 6 สัปดาห์ร่วมกับสาขาวิชาอื่น ๆ การจัดการเรียนการสอนรูปแบบสัปดาห์บูรณาการเรียนรู้นี้ได้ออกแบบกระบวนการและกิจกรรมให้ผู้เรียนนำความรู้ใน 3 กลุ่มวิชา คือกลุ่มวิชาทฤษฎี วิธีการ และ ทักษะ ที่ได้เรียนในชั้นเรียนแต่ละวิชาในช่วง 13 สัปดาห์ของภาคการศึกษา โดยวิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การทำงานกลุ่ม การนำเสนองาน เป็นเวลา 2 สัปดาห์ แนวคิดพื้นฐาน

ที่ใช้ในการออกแบบกิจกรรมเรียนรู้ใช้แนวคิดจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนนิยม (Progressivism) ซึ่งเป็นการเรียนโดยการแก้ปัญหาอันมีความสำคัญมากกว่าการเรียนโดยวิธีท่องจำเนื้อหา ร่วมกับแนวคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยจัดหาข้อมูลที่มีความหมาย เปิดโอกาสให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้โดยนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ และแนวคิดการเรียนรู้บนฐานสมอง (Brain-Based Learning) ที่มองว่าการเรียนรู้ของสมองจะเพิ่มขึ้นเมื่อมีสภาพการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ด้วยการกระตุ้นที่หลากหลาย เช่น วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติ การฝึกแก้ปัญหาที่เป็นจริง ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าการนั่งฟังการบรรยายและท่องจำ แนวคิดดังกล่าวนำมาบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์ระบบการสอนของ Kemp JE et al⁶ ซึ่งประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ 1) ความต้องการในการเรียนและจุดมุ่งหมายการสอน 2) หัวเรื่อง จุดประสงค์ทั่วไป 3) คุณลักษณะผู้เรียน 4) เนื้อหาวิชาและการวิเคราะห์งาน 5) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนการสอน 7) ทรัพยากรในการสอน 8) บริการสนับสนุน และ 9) การประเมินผลการเรียน เป็นกรอบในการดำเนินการ เพื่อประเมินผลว่า การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มีผลหรือไม่อย่างไรต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอนสัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะทางวิชาการ และ 2) ความสามารถในการเรียนรู้ด้านการพัฒนาตน และการทำงานร่วมกับเพื่อน ซึ่งผลที่ได้จะนำไปใช้เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาฯ ต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom action research) แบบกลุ่มเดียววัดสองครั้งในขอบเขต

เกี่ยวกับรูปแบบ/วิธีการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขารณสุขศาสตร์) ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1/2551 สาขาวิชาเอกสุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ชุดคือ 1) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลลัพธ์ และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย มี 3 ส่วน คือ *ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ประเมินความสามารถด้านทักษะทางวิชาการ* เป็นแบบประเมินตนเองก่อนและหลัง ครอบคลุม 8 ด้าน โดยแต่ละด้านเป็นความสามารถทางวิชาการที่นักศึกษาจะต้องมีทักษะเด่น ตามวิชาที่เรียนได้แก่ การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและพฤติกรรม การรวบรวมข้อมูล การสร้างเครื่องมือ การประยุกต์ทฤษฎี การกำหนดกลวิธี การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนแผนประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอปัญหาและแผนงานต่อที่ประชุม จำนวน 8 ข้อ กำหนดให้นักศึกษาประเมินว่าตนเองได้เรียนรู้และมีทักษะ 5 ระดับคือ ไม่มี ต่ำ ปานกลาง ค่อนข้างสูง และสูง ให้คะแนน 0-4 ตามลำดับ คะแนนรวมอยู่ในช่วง 0-32 *ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ประเมินความสามารถด้านการพัฒนาตน* เป็นแบบประเมินตนเองก่อนและหลัง ใน 4 ด้านบนพื้นฐานของทักษะที่คาดหวังจากการทำงานกลุ่ม ได้แก่ การยอมรับเข้าใจตนเอง การควบคุมตนเอง ความสามารถในการสื่อสารกับคนอื่นและการสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อกำหนดระดับความสามารถเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 1 ถึง 10 คะแนนรวมอยู่ในช่วง 15-150 และ *ส่วนที่ 3 แบบสังเกต* ความสามารถด้านวิชาการ และการพัฒนาตนของนักศึกษาโดยอาจารย์

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นเอกสารและใบงาน 2 ส่วน *ส่วนที่ 1* เป็นกำหนดสถานการณ์ปัญหาที่ต้องการให้นักศึกษานำความรู้ที่เรียนมาใช้แก้ปัญหาซึ่งนักศึกษาต้องใช้ความรู้ทั้ง 8 วิชาได้แก่ กลุ่มวิชาทฤษฎี คือวิชาทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ วิชาการประชาสัมพันธ์ หลักการสื่อสาร มานุษยวิทยา

กลุ่มวิชาเครื่องมือ คือวิชา วิธีการทางสุศึกษา การวัด และการประเมินผล และกลุ่มทักษะ คือวิชา การพัฒนาบุคลิกภาพ และการพูดในที่ชุมชน ส่วนที่ 2 เป็นกำหนดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาดำเนินการ แยกออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) บทบาทของอาจารย์ทำหน้าที่ทบทวนสาระรายวิชา และความคาดหวัง และ 2) นักศึกษาดำเนินงานตามกิจกรรม/ภาระงานที่กำหนดและนำเสนอผลงานตามที่กำหนดไว้ อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

ขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ

1. วิเคราะห์ความต้องการในการเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายการสอน ศึกษาข้อมูลโดยการพูดคุยกับนักศึกษาซึ่งพบว่านักศึกษายังไม่ชัดเจนว่าจะนำความรู้ในวิชาต่าง ๆ ไปใช้ได้อย่างไร ภายใต้อาจารย์ใด นักศึกษาต้องการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้จริงโดยต้องการฝึกปฏิบัติ ฝึกคิด วิเคราะห์ ทำจริง ข้อมูลเหล่านี้สอดคล้องกับความต้องการของผู้สอนที่คาดหวังให้นักศึกษามีความรู้ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

2. พิจารณาลักษณะและความพร้อมของผู้เรียน โดยประเมินจากสมรรถนะและความสนใจของผู้เรียน และจัดแบ่งเป็น 3 กลุ่ม โดยที่แต่ละกลุ่มจัดให้มีผู้เรียนที่มีสมรรถนะเด่นด้านต่าง ๆ ในจำนวนพอ ๆ กัน

3. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาทั้ง 8 วิชา โดยประชุมระดมสมองจากอาจารย์ผู้สอนทั้ง 8 วิชา หาความสัมพันธ์ขององค์ความรู้ และกำหนดความคาดหวังผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

4. กำหนดวัตถุประสงค์ สร้างสถานการณ์ปัญหา
1) กำหนดวัตถุประสงค์ สร้างสถานการณ์ปัญหา คำถามแนวทางให้ครอบคลุมทุกรายวิชา 2) วิเคราะห์ความสมบูรณ์ ความชัดเจนของสถานการณ์ และ 3) ปรับแก้ไขตามข้อคิดเห็นและเสนอแนะจากอาจารย์

5. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 1) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความต่อเนื่องและการพบปะเป็นระยะเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าและกำกับการดำเนินกิจกรรม 2) กำหนดบทบาทและวิธีการสอนของผู้สอน

รายวิชาในช่วงก่อนสัปดาห์บูรณาการโดยใช้ทั้งวิธีสอนทางตรงที่เน้นบทบาทผู้สอน (Direct Instruction) และการสอนเน้นบทบาทผู้เรียน (Indirect Instruction) และการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Instruction) 3) กำหนดบทบาทและวิธีการสอนในช่วงสัปดาห์การบูรณาการ โดยใช้วิธีสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Instruction) การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Informative Feedback) การกำกับชี้แนะ (Coaching) และการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้ (Supportive Relationship)

6. จัดเตรียมทรัพยากรในการสอน โดยจัดหาสื่อการสอน เอกสาร ตำรา ที่เหมาะสมกับสถานการณ์

7. บริการสนับสนุน โดยจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตารางเวลาที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม งบประมาณ สถานที่ห้องเรียน คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

8. สร้างเครื่องมือเพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและกิจกรรม โดยเน้น 1) ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ 2) ผู้สอนสามารถกำกับความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยตลอด 3) ผู้สอนสามารถนำการวัดผลแบบหลากหลายมาใช้ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน

ระยะที่ 2 ดำเนินกิจกรรม นำแผนกิจกรรมทุกอย่างที่วางแผนไว้ตามระบบการสอนของ Kemp JE et al⁶ มาดำเนินการ ตามวันเวลาที่กำหนดไว้ สำหรับช่วงสัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้ 2 สัปดาห์ ดังนี้ คือ

1. ผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการชี้แจงวัตถุประสงค์และความคาดหวัง พร้อมทั้งแจกใบงานสัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้

2. ผู้สอนทั้ง 8 วิชาร่วมกับนักศึกษาทบทวนสาระรายวิชาที่เรียนไปแล้ว

3. นักศึกษาทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในใบงาน

4. นักศึกษานำเสนอผลงานแต่ละช่วงของกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในใบงาน และทีมอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

5. นักศึกษาดำเนินการจนจบกระบวนการและนำเสนอผลการดำเนินงานทั้งหมด และทีมอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ

ระยะที่ 3 ประเมินผล

1. ประเมินสมรรถนะหลักโดยผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถด้านวิชาการและทักษะทางวิชาการ และการพัฒนาตนโดยใช้แบบประเมินตนเอง รวมทั้งประเมินสิ่งที่ได้รับในด้านความรู้ ประสบการณ์ และความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping)

2. ประเมินผลโดยผู้สอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลลัพธ์หลักที่ประเมินคือ ความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและความสามารถในการพัฒนาตนซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและการกระจายของคะแนนของกลุ่ม ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติทดสอบ Signed Ranks Test ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและด้านการพัฒนาตนก่อนและหลังเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากคำถามปลายเปิด ความเห็นอิสระต่อการจัดสัปดาห์บูรณาการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำความคิดเห็นที่ได้มาจัดหมวดหมู่และตีความข้อมูล

ผลการวิจัย

ความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการ

ผลการประเมินความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการ (Table 1) พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหลังการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมทั้งในภาพรวมและประเด็นย่อย การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนประเมินตนเองของนักศึกษา ก่อนและหลังการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและประเด็นย่อย ($p < 0.05$) จำนวนการเปลี่ยนแปลงในภาพรวม นักศึกษาทั้งหมดมีคะแนนประเมินตนเองเพิ่มขึ้นจากเดิม สำหรับประเด็นย่อย นักศึกษามากกว่า 3 ใน 4 มีคะแนนประเมินตนเองเพิ่มขึ้นจากเดิมในด้านการวิเคราะห์สาเหตุปัญหา (ร้อยละ 83.4) การสร้างเครื่องมือ (ร้อยละ 77.8) การประยุกต์ทฤษฎีในการวิเคราะห์ (ร้อยละ 88.8) และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ (ร้อยละ 77.7) และในด้านการกำหนดกลวิธีในการแก้ปัญหา การนำเสนอปัญหา และแผนงานต่อที่ประชุม มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 66.6 และ 65.5 ตามลำดับ ส่วนด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล และด้านการเขียนแผนประชาสัมพันธ์ประมาณ ร้อยละ 55.6 และ 50 ที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ส่วนที่เหลือมีคะแนนก่อนและหลังคงเดิม

Table 1 Mean scores, standard deviations, and change in learning abilities on academic skills before and after participating in the Integrated Learning Week (n=18)

Items	Mean scores (S.D.)		Change			p-value
	Before	After	Decrease n (%)	Ties n (%)	Increase n (%)	
Analysis of causes of problem and behavior	1.67 (0.69)	2.56 (0.51)	0 (0.0)	3 (16.6)	15 (83.4)	< 0.001
Data collection	1.94 (0.42)	2.56 (0.62)	0 (0.0)	8 (44.4)	10 (55.6)	0.002
Instrument development	1.28 (0.75)	2.17 (0.62)	0 (0.0)	4 (22.2)	14 (77.8)	<0.001
Application of theory	1.22 (0.55)	2.22 (0.65)	0 (0.0)	2 (11.2)	16 (88.8)	< 0.001
Determining intervention strategies	1.56 (0.51)	2.28 (0.57)	0 (0.0)	6 (33.4)	12 (66.6)	0.001
Using statistics for data analysis	1.06 (0.64)	2.00 (0.77)	0 (0.0)	4 (22.3)	14 (77.7)	< 0.001
Planning of public relation plan	1.72 (0.67)	2.22 (0.65)	0 (0.0)	9 (50.0)	9 (50.0)	0.002
Oral presentation of problem and plan	1.72 (0.75)	2.44 (0.92)	0 (0.0)	5 (34.5)	13 (65.5)	< 0.001
Overall	12.17 (3.24)	18.44 (3.42)	0 (0.0)	0 (0.0)	18 (100.0)	< 0.001

Note : Individual item score range = 0-4 scores; Total score range = 0-32 scores
p-value derived from Wilcoxon Signed Ranks Test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ได้รับในประเด็นของการนำความรู้ในวิชาต่างๆ มาใช้ในช่วงสัปดาห์บูรณาการ สนับสนุนว่า นักศึกษาได้เรียนรู้โดยนำความรู้และวิชาการที่เรียนในรายวิชามาประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของความสามารถด้านวิชาการของนักศึกษาในด้านดังกล่าว แม้ว่ามีจำนวนหนึ่งยังคงมีคะแนนประเมินตนเองคงเดิมในบางด้าน ดังคำกล่าวเหล่านี้ “ได้ใช้วิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา ทุกวิชา จนกระทั่งวิชาชีวิต (การทำงานร่วมกัน)” “ดีค่ะ ได้ใช้ทั้ง Methods 2,

Measurement, Public speaking, Personality, Public relation, Communication” วิชาที่ใช้มากที่สุด Methods 2, Measurement, Public speaking” “หลาย ๆ วิชาช่วยให้คิดเป็นระบบ เรียนรู้การวิเคราะห์สาเหตุ ปัจจัย สร้างเครื่องมือ” “คิดว่าบางวิชาดี บางวิชาทิ้ง” “น่าจะใช้กับการทำงาน ได้มั้ง แต่มันยัง ยังไงไม่รู้” และ “รู้แล้วว่าทำอะไรต้องมีข้อมูลทางวิชาการมาอ้างอิง”

ผลจากการประเมินโดยผู้สอนโดยใช้แบบสังเกตความสามารถด้านวิชาการ ร่วมกับการประชุมลงความเห็นร่วมกันของทีมอาจารย์ที่เป็นผู้ถืออำนาจการเรียนรู้

ระหว่างสัปดาห์บูรณาการ พบว่า นักศึกษาทุกคน ได้รับการประเมินจากอาจารย์ทุกคนในระดับ ดี ถึงดีมาก โดย 12 คนอยู่ในระดับดี และ 6 คนอยู่ในระดับดีมาก

ความสามารถในการเรียนรู้ด้านการพัฒนาตน
ผลการประเมินความสามารถในการเรียนรู้ด้านการพัฒนาตน (Table 2) พบเช่นเดียวกันว่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมและรายด้านหลังการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการ สูงกว่าก่อนการเข้าร่วม ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการของนักศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและในแต่ละด้าน ($p < 0.05$) เมื่อพิจารณาจำนวนที่เปลี่ยนแปลงในภาพรวมมีนักศึกษาร้อยละ 76.6

มีคะแนนประเมินตนเองในความสามารถด้านการพัฒนาตนเองโดยรวมเพิ่มขึ้นจากเดิมและประมาณร้อยละ 11 ของนักศึกษามีคะแนนประเมินตนเองก่อนและหลังเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการคงเดิมและลดลง สำหรับแต่ละด้านของการพัฒนาตนนั้น มีนักศึกษาร้อยละ 66.6 และ 61.0 ที่มีคะแนนประเมินตนเองเพิ่มขึ้นจากก่อนการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการในด้านการควบคุมตนเองและการยอมรับเข้าใจตนเอง ส่วนด้านการสื่อสารกับผู้อื่น และด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีเพียงร้อยละ 55.4 ที่มีคะแนนประเมินตนเองเพิ่มขึ้นจากก่อนการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการ อย่างไรก็ตามในแต่ละด้านยังเห็นได้ว่ามีนักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่งที่ยังคงมีคะแนนประเมินตนเองคงเดิมและลดลง

Table 2 Mean scores, standard deviations, and change in self-development learning abilities before and after participating in the Integrated Learning Week (n = 18)

Dimension	Mean scores (S.D.)		Change			p-value
	Before	After	Decrease n (%)	Ties n (%)	Increase n (%)	
Self control	23.67 (3.54)	25.06 (5.27)	2 (11.0)	4 (22.4)	12 (66.6)	0.034
Self acceptance	34.64 (4.73)	37.00 (4.64)	2 (11.0)	5 (28.0)	11 (61.0)	0.015
Communication with others	16.78 (4.71)	18.67 (5.67)	4 (22.4)	4 (22.4)	10 (55.4)	0.025
Building relationship with others	14.78 (4.23)	16.00 (4.72)	1 (5.8)	7 (38.8)	10 (55.4)	0.008
Overall	89.83 (11.46)	96.72 (14.98)	2 (11.2)	2 (11.2)	14 (77.6)	0.010

Note : Total score range of each dimension : self control = 4-40 scores; self acceptance = 5-50 scores ;
communication with others = 3-30 scores; building relationship with others = 3-30 scores
Total score range of overall self-development = 15-150 scores
p-value derived from Wilcoxon Signed Ranks Test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ได้รับในประเด็นของการทำงานเป็นทีมแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังเช่นคำกล่าวต่อไปนี้ “เห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือ ร่วมมือ ทะเลาะกันบ้าง ตีกันบ้าง หัวเราะกัน เป็นครอบครัวเดียวกัน” “เรียนรู้การทำงานเป็นทีม รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ปรับตัว” “ก็รู้ว่าใครเป็นยังงี้ เพื่อน ๆ น่ารัก ภาคอื่นเค้าคงอิจฉา” “การทำงานร่วมกับคนอื่นต้องรับฟังความคิดเห็น ไม่ใช่อารมณ์ตัดสิน” “ได้ความสามัคคี รู้จักตัวตนที่แท้จริง” “รู้จักการปฏิบัติตัว ยอมรับตัวตนความคิดเห็นของคนอื่น” “ทำให้เข้าใจกันมากขึ้น รักเพื่อน H.Ed ทุกคน” “ต้องยอมรับความคิดเห็นคนอื่นด้วย”

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน สัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสัปดาห์บูรณาการสามารถสรุปได้ในความหมายต่อไปนี้ 1) มีความพึงพอใจในประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ ดังเช่น “ดีใจจังที่มี” “จบกำลังออกจากกะลาแล้ว” “บ้านเรานี้แหละดีจัง ล้วนทุกสิ่งให้สุขสันต์” “การสอนแบบบูรณาการของคุณครู ทำให้รู้ว่าอุปสรรคการทำงานจะมีอะไรบ้างและจะจัดการอย่างไร” “ขอบคุณอาจารย์ที่ให้ความรู้/ขนม” “อาจารย์ ชอบคุณครูรับ/คะ” 2) มีทัศนคติต่อการเรียนในสาขาวิชานี้เปลี่ยนจากเดิม ดังเช่น “H.Ed มีอะไรมากกว่าที่คุณคิด” “ย้ายจากสูดไปหา H.Ed” 3) มีความต้องการในเรื่องเวลาที่กำหนดให้มากกว่าเดิม ดังเช่น “ควรให้เวลามากกว่านี้” “เวลาน้อยไป” สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในแง่ที่ต้องนำไปปรับปรุงต่อไปได้แก่ 1) ควรจัดต่อไปแต่ควรให้เวลามากกว่านี้ 2) อยากให้บูรณาการสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตและการทำงานต่อไป 3) การบูรณาการควรเรียนให้ครบทุกวิชาให้หมด 4) การขึ้นนะของอาจารย์ ควรมีความชัดเจน ใช้ภาษาให้ยากกว่านี้ และควรเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

สรุปและอภิปรายผล

การจัดสัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้เป็นเวลา 2 สัปดาห์ในช่วงสุดท้ายของภาคการศึกษา เป็นการจัดโอกาสการเรียนรู้ที่คาดว่าจะช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และมีความสามารถทั้งด้านวิชาการและการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น การประเมินผลสัมฤทธิ์จากผู้สอนและจากนักศึกษาประเมินตนเองแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้มีประสิทธิผล นักศึกษามีความสามารถด้านวิชาการอยู่ในระดับดีถึงดีมาก มีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและด้านการพัฒนาตนเองก่อนและหลังเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการผลการประเมินอยู่ในระดับดี โดยในภาพรวมนักศึกษาทุกคนมีการประเมินตนเองดีขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการ ในประเด็นย่อยของความสามารถด้านการเรียนรู้ และทักษะทางวิชาการ มีนักศึกษามากกว่าครึ่งมีคะแนนประเมินตนเองดีกว่าก่อนเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการเกือบทุกด้าน แต่ยังมีบางประเด็นที่พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งมีคะแนนประเมินตนเองก่อนและหลังการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการคงเดิม คือการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเขียนแผนประชาสัมพันธ์ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษามีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติในทั้งสองด้านนี้ค่อนข้างน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เนื่องจากจำกัดด้วยระยะเวลาและขั้นตอนการทำงาน

สำหรับด้านการพัฒนาตนเอง ผลการประเมินอยู่ในระดับที่ดีเช่นกันแม้ว่าจำนวนที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางเพิ่มขึ้นจะต่ำกว่าในด้านของความสามารถด้านการเรียนรู้และทักษะทางวิชาการก็ตาม โดยในภาพรวมของการพัฒนาตนเองประมาณสามในสี่ของนักศึกษา (ร้อยละ 77.6) มีคะแนนประเมินตนเองดีกว่าก่อนการเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการ อย่างไรก็ตามในด้านย่อยของการพัฒนาตนเองมีนักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่งที่ยังคงมีคะแนนประเมินตนเองด้านการสื่อสารกับผู้อื่นและการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นคงเดิมและลดลงซึ่งอาจมาจากในช่วงการประเมินก่อนเข้าร่วมสัปดาห์บูรณาการ นักศึกษาประเมินตนเองในระดับสูงแต่เมื่อต้องทำงานร่วมกับเพื่อนภายใต้สถานการณ์ที่กดดันอาจทำให้นักศึกษาได้รู้จักตนเอง

ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงของคนมากขึ้น นอกจากนี้แล้ว ยังเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้สัปดาห์บูรณาการมีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ และมีเจตคติต่อการเรียนในสาขาวิชาสุศึกษาที่เปลี่ยนไปจากเดิม

การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของความสามารถในการเรียนรู้ด้านทักษะทางวิชาการและด้านการพัฒนาตนเองสามารถกล่าวได้ว่าเป็นผลจากประสบการณ์ที่นักศึกษาที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ในสัปดาห์บูรณาการ การใช้สถานการณ์ปัญหาจริงกับกลุ่มนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์เป็นพื้นที่เรียนรู้กิจกรรมแก้ปัญหา การศึกษาด้วยตนเอง การทำงานกลุ่ม การนำเสนองาน โดยใช้ใบงาน สัปดาห์บูรณาการ ร่วมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับและกำกับชี้แนะจากผู้สอน เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้บนพื้นฐานแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมเชิงรุกในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เรียนรู้การแก้ปัญหาและการทำงานร่วมกัน สามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนทำให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำหน้าที่สมาชิกกลุ่มที่ดีและพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผลที่พบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนในนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขามัลติมีเดียโดยใช้การมอบหมายงานกลุ่มเพื่อพัฒนาโครงการมัลติมีเดียภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยพบว่านักศึกษามีการรับรู้ทางบวกต่อการทำงานกลุ่มและการร่วมมือกัน มีทักษะการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และมีเจตคติทางบวกต่อการนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในโลกรความเป็นจริง

ผลการประเมินยังให้ข้อมูลป้อนกลับที่แสดงจุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบสัปดาห์บูรณาการอย่างน้อย 2 ประการ คือ 1) การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ เป็นการจัดโอกาสการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้นำความรู้ที่เรียนในแต่ละวิชามาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงบนพื้นฐานกระบวนการดำเนินงานวิชาชีพสุศึกษา การนำความรู้วิชาต่าง ๆ มาใช้นั้นไม่ใช่การดึงมาใช้แบบแยกส่วนแต่ผู้เรียนได้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความรู้ในเนื้อหาวิชา (Declarative Knowledge) และความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ

ดำเนินงาน (Procedural Knowledge) ด้วยตนเองโดยผู้สอนจะมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลป้อนกลับให้การสนับสนุนด้านวิชาการและให้กำลังใจ ซึ่งนอกจากจะเป็นวิธีการหนึ่งที่เพิ่มความสามารถให้แก่ผู้เรียนให้เป็นผู้ฉลาดรอบรู้ (Mastery) มีความคิดริเริ่ม (Originality) พัฒนานิสัยความเป็นผู้มุ่งมั่น มุมานะ (Determination) แล้วยังเป็นการสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาและระหว่างนักศึกษาด้วยกันเองจนพัฒนาเป็นความมีเอกภาพ ประสานเป็นหนึ่งเดียว (Harmony) 2) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นแก่ผู้เรียน โดยผ่านทางกิจกรรมการทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหาภายใต้สถานการณ์จริงในกระบวนการที่จัดให้ ดังเห็นได้จากผลการประเมินในส่วนของการพัฒนาคนที่ไปไปในทางบวกทั้งจากข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

อย่างไรก็ตามข้อมูลป้อนกลับจากผลการประเมินยังแสดงจุดอ่อนบางประการซึ่งต้องพิจารณาเพื่อการพัฒนาปรับปรุงในประเด็นเหล่านี้คือ 1) การเรียนการสอนรูปแบบนี้ต้องการการสอนเป็นทีม ผู้สอนแต่ละคนจะต้องมีบทบาทหลักในการเป็นผู้เอื้ออำนวยการเรียนรู้ในแต่ละช่วงของกระบวนการ ตามเนื้อหาวิชาเฉพาะที่ถุกนำมาใช้ในกระบวนการแก้ปัญหา แต่จากข้อมูลป้อนกลับชี้ให้เห็นว่ายังมีความไม่สอดคล้องกันในการชี้แนะของทีมผู้สอน ดังเห็นได้จากข้อเสนอแนะที่ว่า “การชี้แนะของอาจารย์ควรมีความชัดเจน และควรเป็นไปในทางเดียวกัน” ดังนั้นการเตรียมทีมอาจารย์ผู้สอน การร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นส่วนสำคัญต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านผู้สอนด้วยการศึกษาหนึ่งสนับสนุนว่าความสามารถของผู้สอนในการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักสำหรับนักศึกษาแพทย์ได้แก่ความสามารถในการกระตุ้นการมีส่วนร่วม การกระตุ้นการเรียนรู้หรือค้นคว้าด้วยตนเอง การเอื้ออำนวยการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมีผลต่อคุณภาพของการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นหลักและการปฏิบัติการกิจกรรม” 2) การจัดการเรียนการสอนด้วยระยะเวลาสองสัปดาห์

สั้นไป นักศึกษาไม่สามารถทำงานให้ได้ผลงานตามกำหนดเวลาที่ระบุในกระบวนการ (ในใบงาน) และ 3) ภายในช่วงระยะเวลาสั้นและคาดหว้งผลงานในแต่ละช่วงของกระบวนการจัดการเรียนการสอนอาจทำให้นักศึกษามีภาวะเครียด ซึ่งผู้สอนจะต้องใกล้ชิด ชื่นแนะ ให้กำลังใจ และเอื้ออำนวยให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ให้สามารถทำงานได้สำเร็จในแต่ละช่วง ข้อเรียนรู้ที่ยังเป็นจุดอ่อนของการดำเนินการวิจัยได้ให้ข้อชี้แนะสำหรับการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ในการศึกษาต่อไปของภาควิชา โดยจะต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมผู้สอน และปรับให้มีการทำกิจกรรมมอบหมายบางส่วน เช่น การสร้างเครื่องมือประเมินพฤติกรรม การฝึกวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น ไว้ในช่วงที่เรียนในรายวิชาเฉพาะเพื่อเป็นปัจจัยนำเข้าสำหรับกิจกรรมมอบหมายในสัปดาห์ที่จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สัปดาห์บูรณาการการเรียนรู้สามารถนำไปใช้กับหลักสูตรอื่นได้โดยสามารถนำขั้นตอนดำเนินงานตามระบบ 9 องค์ประกอบไปพิจารณาเป็นพื้นฐานในการออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของหลักสูตรและความสามารถของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

1. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม, 2545.
2. ชาญชัย ขมคิษฐ์. เทคนิคและวิธีสอนร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หลักพิมพ์, 2548.
3. เสริมศรี ไชยสร, สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง. รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องหลักเกณฑ์และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่พึงปรารถนาในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, 2543.
4. ทิศนา ขัมมณี. ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้อที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
5. สุปรีชา ดันสกุล. Constructionism and Brain - based Learning. วารสารสุขศึกษา 2552; 32(111): 13-17.
6. Kemp JE, Morrism GR, Ross SM. Design effective instruction. 2nd ed. New Jersey: Prentice Hall, 1996.
7. Neo M, Neo TK. Student's perceptions in developing a multimedia project within a constructivist learning environment: a Malaysian experience. Journal of Educational Technology 2010; (9): 176-184.
8. Van Berkel HJM, Dolmans DHJM. The influence of tutoring competencies on problem, group functioning and student achievement in problem-based learning. Medical Education 2006; (40): 730-736.

Using the Integrated Learning Week to Improve Learning Abilities on Academic Skills and Self Development among Students of Bachelor of Science in Public Health Program, Major in Health Education

Supreya Tansakul * Paranee Vatanasomboon *

ABSTRACT

This classroom research aimed to evaluate the outcomes of an initiate instruction - Integrated Learning Week in terms of learning abilities on academic skills and self development. The initiate instruction was designed for the fourth year students, program of Bachelor of Science in Public Health, Major in Health Education. It was 2-week learning activities carried out at the end of the first semester which provided students with an opportunity for applying knowledge they had learned from each subject. Learning activities were designed based on Constructivism and Brain-Based Learning theories, using problem-based instruction, experiential learning, self-directed study, group work, informative feedback, coaching and supportive relationship. The evaluation results demonstrated the improvement of outcomes. Self-evaluation scores of learning abilities on academic skills, and self development before and after participating in the learning weeks were significantly different. All students increased their scores of learning ability on academic skills, while about 77 percent increased their scores of self development learning abilities. This successfully instructional model and its lesson learned have been adopted and put into the routine timetable of the first semester of the program.

Key words: Integrated Learning Week, Learning ability, Academic skill, Self development, Classroom research